

[Hanne Budtz.]

hjælpe folk med lettere almindelig sygehjælp i hjemmene, og de skal selvfølgelig fortsat kunne eksistere.

Bemærkningen i lovforslaget om, at mænd nu også kan blive sygeplejersker, kan jeg selvfølgelig gå ind for. Jeg kan i høj grad gå ind for mændenes ligestilling også på dette område, og forøvrigt er der allerede uddannet 6 mandlige sygeplejersker. Det er måske lidt vanskeligt, som det ærede medlem fru Nina Andersen fremhævede, at finde det rette ord, men sålænge loven selv taler om eneret på betegnelsen sygeplejerske, kan jeg ikke finde nogen anden løsning, og hvis man anvender betegnelsen sygeplejere, vil der let ske en forveksling med plejere på sindssygehospitaler eller sygehjælpere.

Jeg vil gerne have lov til at drøfte forslaget's straffebestemmelser nærmere i udvalget. Det er jo tilsigtet, at de tildels skulle svare til lægeloven og til jordemoderlovgivningen. Det forekommer mig meget strengt, at ikke alene grovere og gentagen forsømmelse, men også blot skødesløshed straffes med bøde eller hæfte. Vi må nok se at få en nærmere forklaring på dette i udvalget.

Så er der spørgsmålet om uddannelsesnævnet. Ligesom den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem fru Nina Andersen, er jeg blevet mærkelig berørt over, at man ikke har medtaget Dansk Sygeplejeråd. Jeg er selvfølgelig ikke i tvivl om, at Dansk Sygeplejeråd vil blive repræsenteret i nævnet, men det forekommer mig mærkeligt, at netop den høje regering i denne forbindelse har glemt fagforeningen, navnlig da Dansk Sygeplejeråd, som det også allerede er blevet fremhævet, altid har set som en af sine fornemste opgaver at virke for uddannelsen af sygeplejerskerne. Jeg går derfor ud fra, at vi, inden vi vedtager dette lovforslag eller det, der kommer ud af dette lovforslag, her i tinget, får denne formentlige forglemmelse rettet.

Jeg tilsiger mit partis velvillige deltagelse i udvalgsbehandlingen. Den omstændighed, at disse menneskers arbejde i almindelighed ikke alene betegnes som et fag, men som et kald, er udtryk for den store betydning, spørgsmålet har også for alle os andre, og vi vil gerne se nærmere på de enkelte bestemmelser i udvalget.

Ingeborg Refslund Thomsen: „Lov om sygeplejersker“ er en prisværdig kort og klar titel. Slet og ret „sygeplejerske“ lyder godt. Mindre klart taler lovforslaget om den, der giver sig af med at pleje syge uden at være egentlig sygeplejerske. Hvad skal hun hedde? Selvom hun hæderligt vil undlade at kalde sig sygeplejerske, vil andre fortsat bruge betegnelsen sygeplejerske, hvis man ikke hurtigst muligt finder et fornuftigt navn, f. eks. „sygehjælper“. Vi har i hvert fald i Nordslesvig en del tyskuddannede, udmærkede kvinder, der har krav på en betegnelse, når de nu skal give afkald på at kalde sig sygeplejersker. De straffes jo, når de uberettiget kalder sig sygeplejersker, averterer, skilter, smykker sig med emblemer, men så må det være nok. Straffen for at bibringe andre indtryk af at være sygeplejerske — den løse bestemmelse må ud.

Den hidtidige ordning med, at en forstanderinde eller en ledende oversygeplejerske så at sige personlig skal sige god for en sygeplejeelev, når hun er nået gennem læretiden og skal anerkendes som sygeplejerske, ønsker man nu ændret. Forstanderinder og oversygeplejersker, der har mange andre krævende opgaver, ønsker selv at blive fri for det store ansvar, det er i hvert enkelt tilfælde at skulle sige god for både den teoretiske og den praktiske uddannelse, når læretiden er omme. Senere hen klassificerer man let sygeplejerskerne efter, om de har været i en streng skole på et stort sygehus, eller de kun har lært på et mindre sygehus, hvad der skal være mindre fint.

Lovforslaget taler om sygeplejerskoler, en ny betegnelse for det, der hidtil var teoretiske kursus. De er fortløbende over 3 år og skal være ensartede over hele landet og slutte med en statsanerkendt eksamen med de samme eksamensopgaver og en ensartet bedømmelse af eleverne, enten de nu er undervist her eller der. Jeg synes, det er en udmærket ordning, hvis der blot drages omsorg for, at de mindre skoler ikke bliver sorteper.

Jeg har forgæves i bemærkningerne søgt oplysning om, hvordan man tænker sig en forsvarlig undervisning for eleverne fra de små og mindre sygehuse, og jeg har overvejet, om man amtsvis kan træffe en ordning, der er fuldt tilfredsstillende. Det er